

Og det gjorde folk. Som de retskafne samfundsborgere, de er, følger de selvfølgelig de retningslinjer, de får fra politisk side. Det kan ikke nytte noget, at man i dag bebrejder befolkningen det.

Det, vi skal tænke på, er, hvordan folk skal have det fremover, og fremover vil folk altså opleve, at de skal betale en stadig stigende lejeværdibeskatning af deres bolig. For os er det ikke et spørgsmål om, at vi bare vil forære en skattelettelse væk. For os er det også et spørgsmål om at betragte lejeværdien og sige: Er det overhovedet en fair måde at beskatte på?

Ministeren var inde på, at der er tale om nogle mere eller mindre samfundsskabte værdier, som bliver akkumuleret i folks bolig, og det skal de så betale en særlig skat af. Man kunne akkurat lige så godt, som vi har redegjort for i forslaget bemærkninger på side 4, have en særlig lejeværdibeskatning af campingvogne eller lystbåde eller malerier eller ægte tæpper eller kunstgenstande eller andre ting, som også har en tendens til at stige i værdi.

Men for at understrege det, der også står i bemærkningerne, er det ikke nogen god idé, vi her prøver at give skatteministeren. Vi prøver bare at anskueliggøre, at man kan placere sine penge i mange andre ting, uden at der af den grund skal udløses en lejeværdibeskatning.

Hvis man går ind for ejendomsretten, og det gør vi, og vi mener, at grundlovens bestemmelser om den er ganske nyttige og gode at holde fast i, må det også være sådan, at når man har anskaffet sig en ejendom, har man en brugsret, og man har ret til ikke at skulle betale en særlig lejeværdi til staten for at få lov til at bruge den ejendom, man har købt.

Men det er den rent principielle diskussion, og her er der et klart skel ned igennem Folketingssalen, hvor socialisterne inklusive Det Radikale Venstre går ind for, at man betaler lejeværdi af egen bolig, og hvor vi liberale og konservative på den anden side ikke mener, at det er en rimelig måde at opkræve skat på.

Skulle man nu forestille sig det tankeeksperiment, at fru Elisabeth Arnold ville få ret i, at hvis man fjerner lejeværdien af egen bolig, ville der ske en eksplosion i ejendomspriserne, så ville den eksplosion i ejendomspriserne kun blive materialiseret i det øjeblik, folk begynder at flytte rundt. Det kræver jo en konkret handel, for at denne ejendomsstigning bliver materialiseret.

Ellers er det rene papirpenge, som kun er noteret i de offentlige vurderinger, og her ville det være sådan, at en stigning i markedspriserne og en tilsvarende stigning i den offentlige vurdering ville udløse de traditionelle ejendomsskatter til amterne og kommunerne, så de ville nyde godt af det rent provenuæssigt i form af stigende ejendomsskatter.

Så blev der fra Socialdemokratiets side flere gange gjort opmærksom på, at dette forslag er en genfremsættelse, og at det måske bare er en edb-knap, som Fremskridtspartiet trykker på for at kunne fremsætte forslaget i Folketinget. Det er ingenlunde tilfældet, men vi har et ønske om så ofte som muligt at få bogført de synspunkter, vi har, og med grundig argumentation for dem.

Der er jo en tendens til, at Folketinget ikke altid er argumentresistent, men at tiden modner visse sager. Hvem havde forestillet sig, at hr. Jens Peter Vernersen selv skulle stemme for først at sænke og senere helt afskaffe formuebeskatningen? Det er næppe det, der er blevet holdt vælgermøder om i socialdemokratiske kredse igennem årene, og derfor kan der også komme et tidspunkt, hvor selv hr. Jens Peter Vernersen kommer til at trykke på den grønne knap, når lejeværdien af egen bolig skal afskaffes, simpelt hen fordi tiderne har udviklet sig sådan, at det er fornuftigt at gøre det. Og der er ingen grund til at beskatte folk usagligt.

Lad mig sige til Enhedslisten, at Fremskridtspartiet sandelig også er af den opfattelse, at vi skal bruge enhver krone, vi kan lægge til side, til lempelser af indkomstkatten og særligt for de laveste indkomster ved at hæve den skattefri bundgrænse. Her er Fremskridtspartiet og Enhedslisten enige om, at det skal man gøre. Men det skal man *også* gøre, og her har Fremskridtspartiet den beskedne opfattelse, at hvis ellers den politiske vilje var til stede, kunne vi sagtens skabe plads til både dette forslag og til en håndfuld andre gode skattelettelsesforslag.

Det betyder selvfølgelig, at der flyttes økonomi ud i den private sektor, og for at det ikke skal resultere i inflation eller eksplosioner i trækningen på betalingsbalancen, skal der selvfølgelig kompenseres i den modsatte ende med offentlige besparelser. Derfor har de ordførere, der har henvist til, at det her ville jo betyde en eksplosion i samfundsøkonomien, ikke ret.

Nej, det fremgår klart af Fremskridtspartiets forslag, at der krone for krone skal ske offentlige besparelser. Når man gør det sådan, er der